

ובמקנה הבקר ובזומרים יינה לב כלוחם בכל מקניהם
בשנה ההיא ותתב השגה ההור ייבאו אליו בשני
השנה ויאמרו לו לא נצד מאדני כי אם תכ הכסה
וימקנה בהמה אל אדני לא נשאר לפניך אדני בלאך
אם גויתנו יאדמתנו לכה נכוות לעריך גם אנדו גן
אדמותנו קנה אתנו ואת אדמתנו כלוחם וניה אנית
יאדמתנו עבדים לפרעה ותץ זרע ונזיה ולא נכוות
והאדמה לא תשם ויקן יוסף את כל אדמת מצרים
לפרעה כי מכרי מצרים איש שדהו כי חזק עליהם
תרעב ותדי הארץ לפרטיה את העם העברי אתו
לעיר מוקצת אובל מצרים ועד קצטו רק אדמת
הכהנים לא קנה כי חזק לכוהנים מאת פרעה ואכלו
את חזק אשר נתן לה פרעה על כן לא מכרי את
אדמותם ויאמר יוסף אל העם ה' קניתי אתכם היום
 ואת אדמתכם לפרטיה הא לכוב זרע וירעתם את
האדמה והיה בתבואה וגחתם זומישית לפרטיה
וأربع הידת יהיה לכם לזרע השדה ולא כלכם ולאשר
בתיכם ולא כל נפקם ויאמרו ה' ירדו לנו נמצאים
בעיני אדני וזה עבדים לפרטיה יושב אתה יוסף
כחך עד היום הזה על אדמת מצרים לפרטיה לחמש
רק אדמת הכהנים לברכם לא היה לפרטיה יישב
ישראל בארץ מצרים בארץ גשׂן יאותו בה ריפרו
וירבו מאד ויהי יעקב בארץ מצרים שביע שרה
שנה ויהי יכול יעקב שני ציוו שביע שנים וארבעים
ומאה שנה ויקרבו מי ישראל למות ויקרא לבן
ליוסף ויאמר לו אם נא מצאתי חוץ בעניר שיב נא
ידך התחזיר כי יש עמידה חסך יאמת אל נא
תקברני במצרים ושבתי עם אבתי ונשאי נני
וכמי צרים וקברתני בקברתם ויאמר אני עשה
בדברך ויאמר השבעה לי יישבע לו ויעש בדורו
ישראל על ראש המטה

ויהי אוצר הדברים האלה ויאמר ליוסף הנה אביך
וזלה ויקח את עבידי בפיו עמו את מנשה ואת אפרים
ויאדר ליעקב ניאור דוד ה' נא נזיר יונתן יונתן